

Expunere de motive

În prezent, legislația fiscală penalizează angajații și angajatorii care dintr-un contract de muncă sau mai multe nu acumulează timpul normal de lucru, astfel cum este stabilit de Codul muncii. Conform art. 146 alin. (5⁶) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, obligația plății contribuțiilor sociale aferente salariului, respectiv contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate se plătesc la nivelul salariului de bază minim brut pe țară indiferent de numărul de ore prestate potrivit contractului de muncă.

Această prevedere a fost introdusă prin Ordonanța de urgență nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, ulterior constatându-se situații aberante în care veniturile brute realizate de salariați erau mai mici decât quantumul contribuțiilor sociale datorate la nivelul salariului de bază minim brut pe țară, motivul rezidând în cuprinderea tuturor contribuțiilor sociale în venitul brut al angajatului, fără partajarea lor cu angajatorul. În aceste condiții, Executivul a fost nevoit să adopte Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2018 privind unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 276/2018, în care se precizează că diferența dintre cota de contribuție calculată pe timpul de muncă efectiv și cea datorată se suportă de către angajator. Principalul argument pentru adoptarea acestei reguli a fost asanarea muncii la negru, îndeosebi în acele sectoare ale economiei în care munca nedeclarată sau parțial declarată devenise un fenomen îngrijorător, cum ar fi domeniul IT, al construcțiilor, sfera comerțului. Odată cu adoptarea Legii nr. 263/2019 pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, s-a renunțat la acest mod de impozitare a veniturilor salariale plătite în baza contractelor individuale de muncă cu timp parțial.

Prin Ordonanța Guvernului nr.16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, măsura a fost reintrodusă, astfel încât contribuțiile datorate în baza unui contract individual de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial nu pot fi mai mici decât nivelul contribuției de asigurări sociale (CAS și CASS) calculate asupra salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna pentru care aceasta se datorează.

Totodată, au fost reiterate excepțiile prevăzute și în O.U.G. nr. 79/2017 pentru care plata contribuțiilor sociale în acest mod nu se aplică: elevi sau studenți, cu vârsta până la 26 de ani, aflați într-o formă de școlarizare; ucenici, potrivit legii, în vârstă de până la 18 ani; persoane cu dizabilități sau alte categorii de persoane cărora prin lege li se recunoaște posibilitatea de a lucra mai puțin de 8 ore pe zi; pensionari pentru limită de vârstă în sistemul public de pensii; salariați care în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă cumulează venituri cel puțin egale cu salariul de bază minim brut pe țară.

Contextul actual, radical alterat de crizele suprapuse traversate din 2018 până în prezent, dictează regândirea politicii fiscale în privința contractelor de muncă încheiate cu timp parțial mai ales în contextul în care piața muncii se modernizează și se diversifică, iar modalitățile de prestare a muncii sunt tot mai legate de tehnologiile moderne, tendințe devenite acute ca urmare a pandemiei de COVID-19 și a creșterii accesului populației la TIC, a sporirii gradului de alfabetizare digital.

În același timp, ținând cont de problemele demografice și ale forței de muncă pe care România va trebui să le înfrunte în viitorul nu foarte îndepărtat – prognozele arătând scăderea populației totale, dar îndeosebi a celei tinere și adulte în comparație cu grupa peste 65 de ani – măsurile de integrare pe piața forței de muncă a celor care din diverse motive nu își pot asuma contracte pe timp integral de muncă este o necesitate. Această realitate este coroborată cu prevederile Ordonanței de urgență nr.111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, dar și ale Codului muncii. În categoria excepțiilor de la suprataxarea contractului individual de muncă cu timp parțial nu se menționează și veniturile din perioada concediului pentru creșterea copilului. Prin urmare, contribuțiile sociale se plătesc la salariul de bază minim brut pe țară, nu la nivelul venitului brut realizat, diferența suportându-se de către angajator în numele angajatului. Așadar, pe de o parte prin acte normative se încearcă stimularea creșterii gradului de ocupare a populației chiar și prin contracte cu timp de muncă parțială, iar pe de altă parte sistemul de impozitare frânează tocmai acest proces.

Soluția firească nu este aceea de penalizare a actorilor pieței muncii, ci de suportare a poverii fiscale în mod echitabil. Sarcina descoperirii și sancționării angajatorilor care încercă să reducă sarcina fiscal prin forme de angajare pe timp parțial ca subterfugiu revine ANAF și Inspecției Muncii. Este obligația statul român să pună capăt fenomenului muncii nedeclarate și să implementeze un sistem de înregistrare și monitorizare a contractelor de muncă în regim part-time, nu să penalizeze întreprinderile și angajații de bună credință.

În concluzie, restricțiile legate de contractele de muncă cu timp parțial nu se mai justifică în contextul în care tendințele pe piața muncii indică flexibilizare, modernizare, tehnologizare, iar soluția ar fi ca ANAF să țină pasul cu aceste tehnologii și să urmărească veniturile obținute de persoanele fizice, astfel ca povara fiscală și cuantumul contribuțiilor să fie suportate în mod echitabil de fiecare contribuabil.

Inițiator,

Csép Éva-Andrea,

Deputat UDMR



Tabel nominal cu inițiatorii Proiectul de Lege pentru abrogarea art.146 alin. (5⁶) - (5⁹) și art. 168 ali.6¹ din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal

Nr.	Deputați/Senatori	Grupul parlamentar	Semnătură
1.	Csép Éva-Andrea	UDMR	
2.	Niklós Zoltán	UDMR	
3.	Molnár László - Zoltán	UDMR	
4.	KELLEMEN HUNOR	UDMR	
5.	FARAGO PETRU	UDMR	
6.	MAGY STABONCS	UDMR	
7.	LACAI HUNOR - Zoltán	UDMR	
8.	GÁL KÁROLY	UDMR	
9.	ANTAL LÓRÁNT	UDMR / RMDSZ	
10.	László Károly	UDMR / RMDSZ	
11.	NOVÁK LÉVÁNT	UDMR / RMDSZ	
12.	Székely Zoltán	UDMR	
13.	KELLEMEN ATTILA	UDMR	
14.	Bende Sándor	UDMR	
15.	Kővári Csaba	UDMR	
16.	Kolcsár Károly	UDMR	
17.	Bereczki Zoltán	UDMR	
18.	Csaba Attila	UDMR	
19.	TURÓSZ ZOLTÁN	UDMR	
20.			
21.			
22.			